

Kropp, sjel og Newton

//

//]]]]> //]]>

Idéhistorikeren Marie Hidle utfordrer det rådende synet på romantikernes forhold til Isaac Newton. – Romantikerne gjorde opprør mot Newton, men stod også i gjeld til ham, sier hun til forskning.no.

Newtons teorier ble oppfattet som om de underbygde Descartes' verdensbilde, og Newton er siden blitt stående som den kanskje viktigste representanten for opplysningstidens rasjonalitet, inkludert det skarpe skillet mellom subjekt og objekt, ånd og natur. [...]

– En vanlig historisk oppfatning er at romantikken oppsto som en motreaksjon på opplysningstidens rasjonalitet generelt, og mot Newton spesielt. Idéhistoriker og stipendiat Marie Hidle hevder det ikke var så enkelt.

Hidle mener at Newtons kraftbegrep endret betingelsene for tidsepokens diskusjoner om legeme og sjel og dermed var med på å gjøre det mulig for romantikerne å slå en bro over Descartes' kløft

mellom ånd og natur.

– Newtons kraft virket på avstand mellom legemer, umiddelbart gjennom tomrom. Den kunne ikke reduseres til en “mekanisk” modell hvor all påvirkning mellom legemer foregikk i dytt og støt mellom døde partikler. Her var det noe som trakk, forteller Hidle.

//

//]]]]> //]]>

Hidle holder [prøveforelesning](#) torsdag 10. desember og [disputerer](#) dagen etter.